

ció que els atorga l'Estatut en la Junta del Col·legi.

No m'agrada gens tampoc, el que es declari d'obligada acceptació (article 22) el càrrec de President del Col·legi i menys encara les atribucions ultra-mesura que l'article 36 dóna al Consell de Col·legis, que: *tiene, con relación a todos los Colegios provinciales, las mismas atribuciones que estos organismos con respecto a sus colegiados, siendo idéntico para todos los Colegios el carácter de obligatoriedad y el deber de contribuir con las cuotas que les corresponda a su sostenimiento, y estando, asimismo, dotado aquel organismo, de las facultades precisas para amonestar, corregir e imponer sanciones disciplinarias a los miembros de las Juntas de gobierno por las negligencias o faltas en las que pudieran incurrir, por abandono de funciones de interés para los fines colectivos y por el incumplimiento de preceptos reglamentarios o de acuerdos adoptados por la Asamblea general, por el Pleno del Consejo o por su Comité ejecutivo.*

*Los Colegios acatarán y cumplirán los acuerdos adoptados en las Asambleas generales, aunque lo hayan sido con su voto en contra, e igualmente cumplirán las disposiciones emanadas del Consejo general, que tendrán siempre carácter ejecutivo, sin perjuicio de las responsabilidades, que con toda amplitud podrán exigirse contra éste en las Asambleas generales.*

*Para todos los fines que se determinan en es-*

*tos Estatutos, los Gobernadores civiles prestarán al Consejo de Colegios los auxilios procedentes.*

No cal seguir més. Amb la transcripció d'aquest article queda feta la millor demostració de l'esperit antiliberal i assimilista dels nous Estatuts. Aquest *Consejo de Colegios*—perfectament innecessari,—ho serà tot d'ara en endavant: ell cobra, mana, amenaça i castiga; els Col·legis callen i creuen. Tot el més que els permeten és de perseguir intrusos, cobrar quotes, posar penyores i alguna altra feina escadussera. I quant als membres de les Juntes dels Col·legis, atenció amb les ordres del *Consejo*, que pot fer-los agafar per la Guàrdia Civil, si no van drets i li dóna la gana!

Davant d'aquest esclat reaccionari i assimilista, que ens cal fer als Metges catalans? Jo crec, que fora de casa hem de cercar el contacte amb els Metges de bona voluntat i d'esperit progressiu—sortosament abunden—i unir-nos tots per a salvar la comuna llibertat professional amenaçada; dintre de casa ens cal fer el quadro per a defensar el nostre particularisme, el nostre beneït particularisme, que ens ha donat un Sindicat i una Mutual dels que podem sentir-nos orgullosos.

Cal lluitar per a enderrocar aquests Estatuts, no per a tornar als de 1925, sinó per a fer-ne uns de nous: uns que no ens asfixiïn amb tant de centralisme, burocràcia i oficialisme; uns que respectin la personalitat catalana i permetin aplegar-nos—catalans i balears—al redós del nostre volgut Sindicat de Metges de Catalunya.

---

*Tots els companys que estiguin subscrits a alguna Revista Mèdica, poden i han de renovar la seva subscripció per mitjà de la Cooperativa de Consum. Hi trobaran avantatges i afavoriran aquesta institució*

---